

Прути розходився!

Коментар щодо наслідків повені в Карпатах, спричиненої зливами 23-27 липня 2008 року

П'ять днів і п'ять ночей на східних схилах Карпат гриміла гроза та лив дощ. За ці дні випала тримісячна норма опадів.

Потоки води не вміщалися в "побутові" русла струмків і річок і розлилася долинами та заплавами, де розмістилася більшість міст і селищ, проходять залізничні й автомобільні дороги, мережі електропередач, поля, сади й городи та, зрозуміло, мости.

Автор статті з 30 липня по 1 серпня здійснив поїздку в Тернопільську, Чернівецьку та Івано-Франківську області, пройшовши і пройшовши по річках Дністер і Лозина, поспілкувався з простими людьми та місцевими тележурналістами, візуально оцінивши масштаби затоплень, руйнувань споруд і будівель.

Помічені значні перероблення берегів, відкладення великих об'ємів наносів (піску, гравію і гальки) – сталися фактично геологічні зміни в руслах і заплавах річок, тобто те, що в підручниках геології називається «Геологічна діяльність річок».

Наслідки повені жахливі. Затоплено 20 000 будинків та інших споруд, зруйновано та пошкоджено 400 мостів, сотні кілометрів доріг, десятки кілометрів обгороджувальних гребель, гідроелектростанції, канали. Затоплені криниці та надвірні споруди. Різко погіршилися санітарні умови. Загони МНС і Міноборони надавали термінову допомогу десяткам тис. людей, частину яких врятувати не вдалося. Збитки від повені сягають 6 млрд. грн. Близька за масштабами повин трапилася в Закарпатті восени 1998 року.

Приголомшує величезна кількість енергії природи, яка витрачена на цю геологічну діяльність (руйнування та перенесення матеріалу) та яка виявилася сьогодні, а не тисячі й мільйони років назад.

Автору довелося побувати в цих місцях і в «тихих» часи, кілька років тому. Тому він має право оцінити зміни хоча б шляхом порівняння фотографічного та проектного матеріалу, що є у нього.

Споконвіку люди оселялися в заплавах річок, захищаючи себе від великої води за допомогою огороджуючих гребель замість того, щоб поселятися трохи вище схилами. Огороджуючі греблі стримують проточну велику воду, піднімаючи її рівень вище за природний. Люди відчувають себе захищеними, але греблі часто не витримують натиску води, спричиняючи раптові повені.

Дозволю собі стверджувати: уроків з повені 1998 року людина не винесла!..

(Продовження — у наступному номері).

Ст. викладач каф. ГЕ, начальник групи робочого проектування, головний інженер проекту інституту «Укргідропроект» 1978-1991рр.

Р. І. Сивко

Якщо тема статті вас зацікавила, пропонуємо додатково прочитати інтерв'ю з В. Дурдинцем під назвою «Повеневих наслідків у Західній Україні можна було уникнути» в газеті "День". Дуже повчально, але й дуже прикро! <http://www.day.kiev.ua/205178/>

Одногруппник, хто ти?

Як відомо усім, студент — це маленька частина групи. Групи, в якій зароджується дружба та будь-які взаємовідносини.

Почнемо з малого...

Взаємовідносини — це фундамент і заставка будь-якого успіху. Студент може бути недостатньо розумний, талановитий, але він мусить цінувати в людях найголовніше — можливість спілкування, товариство, дружбу.

Важливе бути другом, приятелем у групі для кожного, приходити з посмішкою для всіх, для тих, кому ти потрібен, до своїх одногруппників. Безпосередньо в групі ти спілкуєшся, а спілкування є складовою частиною будь-яких взаємин. Тому дуже важливо як ти спілкуєшся, коли й з ким, як ти вітаєшся, товаришуєш і розумієш. Для того, щоб тебе зрозуміли й прийняли в групі як особистість, тобі потрібно "попотіти", проявити себе з кращої сторони, показати, що ти хочеш бути в колективі й можеш. Показати усім, який ти активний, розумний, терплячий, відповідальний і працьовитий, як вмієш поважати інших. Тільки тоді до тебе потягнуться. Одногруппники повірять в тебе, повірять, що ти можеш бути другом та товаришем. Будуть ставитися до тебе з повагою та розумінням.

Головне будь собою, розумій, довіряй, товаришуй, завжди думай головою.

Скарб — наживеш, а друзів — не повернеш. Адже друзі в групі не на один день, а на цілих п'ять років, тому цінуй те, що маєш, і тебе, відповідно, будуть цінувати.

**Голова інформаційного комітету
Студентського Сенату ЗДІА,
стюдкуратор гр. М-081д
Беленій Анастасія**

FOR EVER FRIENDS

Саме 21 вересня Генеральна Асамблея ООН проголосила як День Миру — день припинення вогню й відмови від насильства. Він покликаний примусити людей замислитися про мир і зробити що-небудь для нього.

21 вересня День Миру

Рада ветеранів ЗГІА разом із студентами взяли участь в святковій ході від пл. Поляка до Алеї Слави, де відбувся міський мітинг, на якому було зачитано послання до народів світу Голови ООН.

Студенти несли транспарант: «Пробач, і ти знайдеш мир». Яхненко В.М. в своєму виступі на мітингу висловив надію, що нашому народу не доведеться нікого мирити, і щоб нас ніхто не мирив.

Після завершення мітингу до могили полеглим воїнам були покладені квіти.

**Голова Ради ветеранів ЗДІА
В. М. Яхненко**

We love "проффік"

Усім привіт!!! (зі сторінок Книги відгуків нашого "проффіка")

Дорогой и любимый наш профилакторий! Поздравляю тебя с 35-летием (01.08.1973 г.) и хочу признаться, что влюблена в тебя уже 33 года (с 1975 г.). Сюда приезжают разные люди: преподаватели, студенты, спортсмены, дети — и все увозят с собой самые-самые лучшие воспоминания и яркие впечатления. А какие концерты мы здесь устраивали к праздникам для сотрудников и отдыхающих вместе с детьми в холле!!! Меняется персонал санатория, но все новые сотрудники подхватывают заложенную атмосферу доброжелательности, сердечности, индивидуального подхода к отдыхающим. К сожалению, исчезла «Поляна сказок», «окаменел» фонтан... Может, нашими общими усилиями можно что-то сделать, своими руками?.. Внести свой вклад в «лёгкие и сердце» Академии — санаторий-профилакторий?!! Ведь мы будем возвращаться сюда вновь и вновь... Еще раз с юбилеем! Успехов, здоровья, счастья, процветания, профессионализма под руководством Татьяны Николаевны. Симоненко Наталья Степановна и мой ребенок, который здесь вырос...

Зажигательные вечера под гитару, смех, пение, веселье, неимоверные «шутки от Мишутки» Ткалича, чайные вечера, бои жуков на балконе! Это можно бесконечно перечислять. Но все же отдельную благодарность наша комната выражает понимающим медсестрам, персоналу, уборщицам. Сотрудникам столовой — ваши кабачки и мака, ваши булочки с маком Мы НИКОГДА НЕ ЗАБУДЕМ! Также не забудем 61-ю комнату, наших гитаристов и заводил: Сергея Нефедова, Ромы Гацько, Лёши Сикача, и Валеры Никольского и других! Проффи! Мы тебя любим и мы вернёмся! Катя Кравченко, Женя Галивец

Здесь, в профилактории, все располагает к отдыху и оздоровлению: река, лес, воздух... Спасибо

медперсоналу за заботу и лечение. Очень хочется еще не один раз отдохнуть здесь. Наш санаторий-профилакторий необходимо сохранить для будущего.

Томилов Михаил Григорьевич. Каф. ЭС. Благодаря всех сотрудников профилактория. Я вас всех люблю безумно! "Проффик зближуе"! Мы с ребятами с факультета за время отдыха в проффике очень сдружились. Теперь мы будем чаще встречаться, собираться и ходить в походы на Хортицу, петь песни возле костра. Дима Пехов.

Большое спасибо всем сотрудникам санатория-профилактория ЗГІА за сердечность, дружелюбие, хорошее обслуживание и питание в столовой, внимательное отношение к отдыхающим, хорошее лечение. Мы здесь выздоровели, отдохнули. Еще раз спасибо медсестрам Анечке, Лидии Алексеевне, Людмиле Сергеевне, гл. врачу Татьяне Николаевне, лечащим врачам и другим медсестрам. Супруги Кириченко.

...Проффик — это море ярких впечатлений, новых знакомств, веселых компаний и незабываемых гулянок под гитару. Спасибо медперсоналу за возню с нами. Вы — лучшие! Вот оно СЧАСТЬЕ!!! (к.61)

Мне хочется сказать ВСЕМ-ВСЕМ огромное спасибо! Тем, кто каждый день кормил нас, поддерживал чистоту и уют нашего профилактория, тем, кто заботился о нашем здоровье. А отдельное спасибо — Татьяне

Николаевне! Мало кто знает, сколько усилий прилагает наш главврач для того, чтобы профилакторий был открыт для всех желающих! Побывала здесь впервые

и надеюсь быть еще, потому что ПРОФИК — это сердце нашей академии в плане досуга... Еще раз моя благодарность персоналу профилактория и администрации академии. Лето-супер!!! Василенко Дарья.

...Для нас проффик — это открытие лета! Жалко, что закончились эти 18 дней. Здесь очень много хороших людей, а самое главное, с ними не скучно! Спасибо вам, Татьяна Николаевна, за доброжелательность, понимание и доброту, а медицинским сестрам — за дружелюбие. Спасибо проффику за лучшие минуты лета! К. 56 Неля и Ильмира

...высокий профессионализм всего медицинского персонала, их улыбочивость и учтивость — все это заряжает нас здоровьем на целый год. Необыкновенные природные условия острова, его энергетика, приводят в равновесие многие биохимические процессы, проникающие в организм.

Хочется поблагодарить и горничных, поддерживающих чистоту и уют в комнатах отдыхающих. Скажем особое спасибо всем сотрудникам профилактория, с которыми встречаешься ежедневно. Отдельная благодарность за хорошо организованное качественное питание. Все это достигнуто за счет слаженной работы врачей, всего медицинского персонала. Горничных, дежурных, кастелянш, сестры-хозяйки, под руководством главврача Татьяны Николаевны Шульги.

Коллектив преподавателей и сотрудников ЗГІА: проф. Оселедчик Ю. С., проф. Калужный В. С., доц. Жаргов А. С., Беленко В. Д., доц. Дрышлюк Т. В., доц. Толстун В. Л. и другие

...Всем привет от 64-й комнаты. Ярошенко Ирина и Кюрчева Дарья выражают огромную благодарность всему персоналу профилактория. Наш заезд пролетел очень быстро. И очень насыщенно. Эти события мы никогда не забудем. Мы будем помнить, как встречали вместе рассветы. И ту птичку